

Betryggelse, men hvilketsomhelst af disse Alternativer, man end vilde foretrække, troer jeg dog, at det vilde være rigtigst at fastholde de af mig opstillede Eiendoms-Betingelser for Taxations- og Overtaxationsmændene. Man kunde maaskee gaae en anden Vej; man kunde lade Godseierne i et Amt vælge et vist Antal Mænd, og paa den anden Side Fæsterne gennem Valgmænd ligeledes et vist Antal, idet man overlod Parterne af disse saaledes udvalgte Mænds Midte at vælge Taxationsmændene, hvorved Indretningen vilde mere nærme sig Bølgiftsinstitutet. Jeg troer overhovedet, at man kan paa mange Maader foretage forskellige Tillem্পninger, alt som man efter nærmere Overveielse finder det rigtigst og hensigtsmæssigt. Der kunde være Spørgsmaal, om man skulde søge at raade Bod paa den Betænkkelighed, der muligens kunde havees ved overhovedet at overlade Afgjørelsen af saa vigtige Spørgsmaal til Taxation, hvorledes denne end blev indrettet; det Forslag, man da maatte optage, vilde vistnok udøve en saaa gjennemgribende Indflydelse paa hele Lovudkastet, at jeg ikke drister mig til nu bestemt at udtale mig derfor. Jeg skal indskrænke mig til at antyde, at man kunde give den Godseier, der ikke var tilfreds med den endelige Taxation, Ret til at forlange Auktion afholdt, dog med den Forpligtelse, at, hvis Fæsteren blev den Høistbydende, da skulde han have Gaarden for en Fjerdedeel mindre end den Sum, der saaledes var budt, og, hvis derimod Godseieren blev den Høistbydende, da skulde en Fjerdedeel af den Sum, der udgjorde det højeste Bud, tilfalde Bonden, og det saaledes, at en Deel af dette Beløb betaltes strax og for en Deel udstedtes en Obligation, som dog først skulde være rentebærende ved Fæstetidighed. Det vil være en Selvsølge, at Bonden skulde vedblive at sidde paa Gaarden, saalænge Fæstecontracten vedvarede, ligesom jeg ogsaa antager, det vilde være en Selvsølge, at de af Resolutionen af 6te Juni 1806 følgende Indskrænkninger vilde bortfalde i det Dieblis, Gaarden blev fæste-

ledig, og Godseieren saaledes kom i Besiddelse af den. De ville let see, mine Herrer, at dette Forslag egentlig ikke er mit, De kjende det Alle, det er et ældre Forslag, som kun er sat i Forbindelse med mit Forslag; jeg maa imidlertid gjøre Dem opmærksom paa en væsentlig Forskjel; jeg vilde aldrig stemme for en Lov, hvor hiint Forslag fattes ind i stedet for den af mig foreslaaede Taxation, idet jeg nemlig troer, at der er noget meget Vilkaarligt i Fradraget af denne Fjerdedeel af Bærdien, men denne Vilkaarlighed taber sin Betydning, naar det ikke bliver en af Lovens forresten Fremgangsmaade, men derimod kun en Fremgangsmaade, som det tillades Godseieren at benytte, dersom han ønsker det. Jeg har hørt, at flere Godseiere have erklæret, at de med stor Beredvillighed vilde gaae ind paa den forrige Indenrigsministers Forslag, men derimod havde Betænkkelighed ved at gaae ind paa nærværende Lovudkast; dersom de nu virkelig ikke have skuffet sig selv med Hensyn til denne Beredvillighed til at gaae ind paa den forrige Indenrigsministers Forslag, vil en saadan Tillem্পning maaskee gjøre det muligt for dem at skænke dette Lovudkast den samme varme Understøttelse, som de troede, de ville have skænket den forrige Indenrigsministers Forslag, og det kan vel være, at en saadan Tillem্পning vil være nødvendig.

Mine Herrer! De undre Dem maaskee over mine mangehaande Betænkkeligheder. Det være mig imidlertid tilladt at bemærke, at jeg virkelig ikke har haabet ved egen Kraft at gennemføre et, jeg siger ikke fuldkomment, Arbejde, men et Arbejde, hvormed jeg selv kunde være tilfreds; jeg har stølet paa Deres indsigtfulde og kraftige Medvirken, og netop derfor er det, at jeg har gjort Dem deelagtige i mine Betænkkeligheder, for at disse disse enten kunne havees eller modnes til en forandret Overbeviisning, og, mine Herrer! dersom det mig ogsaa tilladt at henlede Deres Opmærksomhed paa det Udgangspunkt, som jeg troer, man bør fastholde ved Bedømmelsen af den hele Taxationsindretning.